

członkowskim (w tym przypadku w Polsce). Jakiegokolwiek ograniczenia tej zasady są na gruncie dyrektywy 2005/36/WE niedopuszczalne.

W tym więc zakresie należy stwierdzić, że wymóg uzyskiwania słowackich uprawnień wydawanych przez właściwe organy byłby niezgodny z prawem Unii Europejskiej.

Dodatkowo przyjmujące państwo członkowskie (w tym przypadku Słowacja) jest zobowiązane zwolnić usługodawców prowadzących działalność w innym państwie członkowskim z wymogów obowiązujących osoby wykonujące dany zawód, prowadzące działalność na ich terytorium, takich jak: uzyskanie zezwolenia, rejestracji lub członkostwa w organizacji lub instytucji zawodowej, rejestracji w publicznej instytucji ubezpieczenia społecznego w celu dokonywania z ubezpieczycielem rozliczeń związanych ze świadczeniem usług na rzecz osób ubezpieczonych (art. 6 dyrektywy). Państwa członkowskie mogą jednak wprowadzić automatyczną rejestrację tymczasową albo członkostwo *pro forma* w organizacji lub instytucji zawodowej, o ile taka rejestracja lub uzyskanie członkostwa nie spowoduje w żaden sposób opóźnienia ani utrudnienia w świadczeniu usług, ani nie spowoduje obciążenia usługodawcy dodatkowymi kosztami.

Na podstawie art. 7 dyrektywy przyjmujące państwo członkowskie może wymagać od usługodawcy, który po raz pierwszy przenosi się w celu świadczenia usług w tym państwie członkowskim, poinformowania o tym z wyprzedzeniem właściwego organu tego państwa w formie pisemnego oświadczenia obejmującego informacje o posiadanym ubezpieczeniu lub innych środkach indywidualnego lub zbiorowego zabezpieczenia w odniesieniu do odpowiedzialności zawodowej. Oświadczenie takie składa się raz na rok w przypadku, gdy usługodawca w danym roku zamierza wykonywać zawód w sposób tymczasowy i okazjonalny. Dodatkowo, zgodnie z ust. 2 tego artykułu, w sytuacji gdy usługi świadczone są po raz pierwszy lub zaszły istotne zmiany sytuacji potwierdzonej złożonymi dotychczas dokumentami, przyjmujące państwo członkowskie ma prawo wymagać dołączenia do oświadczenia następujących dokumentów: dokumentu potwierdzającego obywatelstwo usługodawcy, zaświadczenia potwierdzającego, że jego posiadacz prowadzi zgodnie z prawem działalność oraz, że w momencie składania zaświadczenia nie obowiązuje go zakaz, nawet tymczasowy wykonywania tej działalności, potwierdzenia kwalifikacji zawodowych, zaświadczenia potwierdzającego brak tymczasowego lub stałego zawieszenia prawa wykonywania danego zawodu lub o niekaralności, jeżeli państwo wymaga tego od własnych obywateli (działalność w sektorze bezpieczeństwa, służbie zdrowia, edukacji osób małoletnich).

Należy także mieć na uwadze wyjątek przewidziany w art. 7 ust. 4 dyrektywy. Zgodnie z tym przepisem, w przypadku świadczenia po raz pierwszy usług w ramach zawodów regulowanych mających wpływ na zdrowie lub bezpieczeństwo publiczne, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego może sprawdzić kwalifikacje zawodowe usługodawcy przed rozpoczęciem świadczenia przez niego usług po raz pierwszy. Zgodnie z rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 lutego 2017 r. w sprawie wykazu zawodów regulowanych i działalności regulowanych, przy wykonywaniu których usługodawca posiada bezpośredni wpływ na zdrowie lub bezpieczeństwo publiczne, w przypadku których można wszcząć postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji (Dz. U. z 2017 r., poz. 468) możliwe jest sprawdzanie kwalifikacji w Polsce w przypadku